

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Κ. Λιβιεράτος – Τ.
Φραγκούλης (επιμ.)

**ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ
ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ**

Η έκρηξη της μαζικής
επικοινωνίας

ISBN: 960-221-009-5, σχ. 21Χ14, σελ. 278,
α' έκδ. 1989, τιμή 20,00€ (χωρίς ΦΠΑ)

Κείμενα: Charles H. Cooley, Robert E. Park, Harold D. Lasswell, Elihu Katz, Margaret Mead, Walter Lippmann, Daniel J. Boorstin, Jürgen Habermas, Bertolt Brecht, Marshall McLuhan, Kingsley Widmer

Αποσπάσματα: Honoré de Balzac, Henry D. Thoreau, Antonio Gramsci, Walter Benjamin, C. Wright Mills, Guy Debord, R. Buckminster Fuller, Umberto Eco

Ποιος/λέει τι/από ποιο μέσο/σε ποιον/με τι αποτέλεσμα; Θέτοντας και ξεπερνώντας αυτά τα πρωταρχικά ερωτήματα σημαντικοί στοχαστές, ειδικοί και κριτικοί του 20ού αιώνα διερεύνησαν την έκρηξη της μαζικής επικοινωνίας. Τα κλασικά πλέον κείμενα που συγκεντρώνει αυτός ο τόμος καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα προσεγγίσεων, από την αμερικανική κοινωνιολογική έρευνα ως τη γερμανική κριτική θεωρία και από την πραγματιστική ανάλυση θεσμών και πρακτικών ως τη φουτουριστική τεχνολογική επαγγελία.

Τι είναι τα μαζικά μέσα; Προεκτάσεις του λόγου ή των αισθήσεων; Μηχανισμοί διανομής ή επικοινωνίας; Συλλέκτες ή κατασκευαστές ειδήσεων; Τι σημαίνουν διάσημοι ορισμοί και αφορισμοί, όπως ότι η επικοινωνία είναι μια μορφή υπνωτισμού, η ενημέρωση ένα «οργανωμένο κουτσομπολιό» ή το μέσο είναι το μήνυμα;

Ανάμεσα στην ιδιωτική κοινωνία και το κράτος, η δημοσιότητα εξελίσσεται από τον μαχητικό τύπο γνώμης στα μονοπωλιακά συγκροτήματα τύπου και ραδιοτηλεόρασης. Οι

τηλεπικοινωνίες συντελούν από τη μια στην πολυφωνία, τη διάδοση των μηνυμάτων και την ενοποίηση του κόσμου πέρα από σύνορα, στεγανά και διακρίσεις· από την άλλη στον κοινωνικό και τεχνοκρατικό έλεγχο και την υπερφόρτιση του κοινού με τα ψευδογεγονότα της διαρροής ειδήσεων, της διαφήμισης και των δημοσίων σχέσεων.

Από πότε λοιπόν ο Θεός άφησε στους δημοσιογράφους την ευθύνη να φτιάχνουν ένα συναρπαστικό κόσμο; Πόσο η δικαιοσύνη, η κυβέρνηση, η ιδιωτική πρωτοβουλία υποκύπτουν στη μοντέρνα θεότητα του τύπου; Άραγε η εκθετική ανάπτυξη των επικοινωνιών διευρύνει την ανθρώπινη φύση; Ή μήπως όσο πιο «ενήμερος» είναι κανείς τόσο λιγότερα ξέρει;